

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

83. ÉVFOLYAM

2013 OKTÓBER

5. SZÁM

BOLDOGKÉRDÉSEK

V.Ö., MÁTÉ 5:1-12

EVANGÉLIUM MINDENSZENTEKRE

Kár lenne tagadni, boldogtalan világban boldogtalan emberekként élünk. Ezernyi baj, szenvedés, nélkülözés, kilátástalanság terheli életünket. Egyszerűen nem érezzük jól magunkat a bőrünkben. Hiába vannak olyan eszközeink, amelyek a korábbiakhoz képest elképzelhetetlenül megkönnyítik mindennapjainkat, hiába a korábban elképzelhetetlen életkörülményeink (legalábbis itt, az északi féltekén), mintha a lehetőségekkel egyenes arányban növekedett volna meg elégedetlenségünk mértéke is.

Állandóan panaszkodunk, állandóan bajainkat, betegségeinket, hiányainkat soroljuk, ami persze egyáltalán nem meglepő, hiszen mindaz, amit a világ nyújtani tud, létünk igazán fontos kérdéseit nem válaszolhatja meg. Tudjuk nagyon jól: a létünkért való végső reszketést nem enyhíti, hogy jobb gyógyszereink, gyorsabb autóink vannak.

Világunk boldogtalanságán nem is nagyon van mit csodálkoznunk; sokkal fájdalmasabb azonban, ha az egyházra, a benne élőkre, a Krisztus-követők közösségére nézve tapasztaljuk ugyan ezt. És mi tagadás, az egyház, a gyülekezetek, a keresztyének közösségét nézve sem azt látjuk, hogy boldogságban élénk.

Sorra is vehetnénk, hogy milyen jelei vannak ezen keresztyéni boldogtalanságunknak. A zsuorodás, az előregezés megtapasztalt jelei, hagyományaink, értékeink partvonalon túlra kerülése abban a társadalomban, ahol élünk. Vagy csak egyszerűen egy-egy beázó templomtető, hulló vakolatú parókia, dőcögve működő adminisztrációnk... De hát ezek sem lényeges összetevői az igazán mély boldogtalan-

ságnak. Mi hát a bajunk, amiért a boldogmondások egymást követő lépéseiben szinte csak elbukásunk tényét tudjuk megállapítani?

De ne is keressük máshol a bajunkat. Csak állítsuk fel a tételmondatokat!

Nem vagyunk lelki szegények. Sok mindenünk van, ami meghatározza identitásunkat. Sok mindenünk van, ami meghatározza vallásosságunkat, kegyességünket. Sőt: talán már nincs is másunk, mint vallásosságunk, kegyességünk. Hagyományaink, látásunk, istenképünk, Krisztus-képünk, egyház-képünk, emberképünk. És persze a kérdés: létünk végső reszketésében ugyan mit jelent még nekünk az egyetlen Krisztus, az egyetlen Golgota, az egyetlen üres sír?

Nem sírunk. Mi van ott bent, a belső szobában? Tudunk-e még létünkért, emberségünkért sírni? Érezzük-e még annak terhét, fájdalmát, mélységét, hogy mit jelent embernek lenni? Embernek lenni Istennel szemben. A belső szobánkban időnként síró emberként nem élénk meg egészen másként mindennapjainkat? Nem lennének egészen mások tetteink, szavaink, a másik emberrel való viszonyunk, és nem lenne egészen más az, ahogyan általában az emberre, a velünk szembejövőre tekintünk?

Nem vagyunk szelídek. A hatalmas emberi tusakodásban ugyan hol állunk? Nem ugyanazokat a módszereket alkalmazzuk emberi kapcsolatainkban, konfliktusainkban, amelyeket a "bűnös világon" számon kérünk? Vagy ha már másunk nincs, akkor nem a félreértett szelídség leplébe öltözött mártíromkodással akarunk legalább "erkölcsi győzelmet" aratni a másik felett?

Nem éhezünk az igazságot. Csak a

saját igazságunkat. Egyáltalán érezzük-e még, hol van a határ az igazság és a között, amit saját magunk gondolunk az igazságról?

Nem vagyunk irgalmasak. Ne is arra tekintünk, hogy hány szükségét szenvedő mellett megyünk el tudomást sem véve szenvedésükről. Fáj-e még egyáltalán, ha akár csak egyszer is irgalmatlanul, könyörtelenül ítéltük meg a másik embert; ha közsörültük a nyelvünket a másik elbukásán, tévedésén, bűnén?

Nem tiszta a szívünk. Mi lakik igazán bennünk? Mi az az egyetlen, ami mellé nem férközhet semmi? Hol van bennünk a harag, a rosszindulat, a sértettség, a közöny tettekben, szavakban megnyilvánuló érzése? Talán épp a szívünk mélyén?

Nem teremtünk békét. Teszünk-e bármit is azért, hogy a körülöttünk lévő konfliktusok ne mérgezzék a mindennapjainkat? Nem állunk-e mi is székertáborokba, és nem asszisztálunk-e kegyes frázisainkkal ahhoz, hogy az ellentétek elmélyüljenek? Képesek vagyunk a békességért áldozatot hozni? Vagy csak akkor képzelhető el a békesség, ha a másik megszűnik különbözni tőlünk, és mindenben egyetért velünk?

Nem üldöznek az igazságért. Pedig de sokszor látjuk ebben a szenvedő szerepben magunkat! Saját tévedésünk, hibáink, bűneink miatt hányszor okolunk másokat, kedvezőtlen körülményeket, lehetetlen helyzeteket? És ha "üldöznek", kiközösítenek is minket, az nem azért van, mert könyörtelenek, irgalmatlanok, békétlenek, szeretetlenek vagyunk?

Szinte csak kérdéseink vannak. De csak a kérdésekből születhetnek válaszok. Ahogy gyakor egy szerzetes [✠]

kérdéseiből is válaszok születtek. Tételek. Megharcolt tételmondatok.

Az igaz boldogságot nem magunk fogjuk megteremteni magunkban és körülöttünk, de megválaszolatlan kérdéseinkkel, az őszinte szembenézés mellőzésével bizonyosan távolabb kerülünk tőle.

Talán többet nem is kellene tennünk, mint hogy elkezdünk válaszolni erre a nagyon egyszerű kérdésre: "Miért nem vagytok boldogok?" És ne mondjuk ál-szenten, hogy nekünk, keresztyéneknek nem a saját magunk boldogságát kell keresnünk. Isten akaratát vennénk semmibe ezzel. Mert Ő igenis a boldogságunkat, az igaz boldogságunkat keresi, és érte tett meg mindent, még a lehetetlent is.

Olyan jó lenne belesimulni ebbe az isteni akaratba és felvállalni ezt a nagyon egyszerű óhajt: olyan jó lenne boldognak lenni – boldognak lenni Krisztus egyházában.

Kendeh K. Péter ev. lelkész (Budapest) - e.é.

JÉZUS DÍCSÉRETE

Mennei Ige, jelenél
 Örök Atyától kijövel,
 Tested magadra felvevél,
 S abban minket idvezítél.
 Te vagy Atyánknak Igéje,
 Kit Ádámnak megígére,
 Ábrahámnak hirdete,
 Dávidnak is megjelente.
 Világosítsd meg elménket,
 Szenteld meg mi szívünket,
 Hogy ismerhessünk tégedet,
 Utálhassuk bűneinket
 Erősítsd bennünk hitünket,
 Nyerhessük idvességünket,
 Te légy minékünk épület,
 Út, igazság, örök élet.
 Hogy mikor eljössz ítélni,
 Minden szív titkát kivenni,
 A jóknak minden jót adni,
 A gonoszokat büntetni.
 Akkor tőled bűneinkért
 Ne vess el; lám te azokért
 Magas keresztfán ontál vért:
 Sőt idvezíts érdemedért.
 Dicséret és nagy dicsőség,
 Adassék neked tisztesség,
 Ki Atyával egy Istenség,
 Szentlélekkel vagy egy Fenség.

V-VI. század. EÉ 531 (Kolozsvár)

Behálózva

A hálózatok behálózhatnak. Körülvesznek bennünket. Elektromos hálózat, víz, gáz, vasút, utak, közlekedés – nélkülük már elképzelhetetlen az élet. Sejtek, DNS-láncok, vér, erek – minket embereket, de a többi élőlényt is hálózatok sokasága épít fel, működésük tesz lehetővé létezésünk. Internet, E-Mail, Google, Facebook, Twitter, www – a virtuális világ egyre valószínűsábrban és szorítóbban körülölel mindnyájunkat. Spanyol munkanélküliség, Wall Streeti tőzsdeindex, földrengés Japánban, arktiszi melegedés – nem lehetnek olyan messzire, hogy hatásuk ne érje el mindennapjainkat.

Kicsi lett a világ. Ebben az egyre kisebbé váló világban sokan egyre kívülállóbban és idegenebbül érzik magukat. Aki nem tudja használni az új technológiák termékeit és eljárásait, aki nincs rajta népszerű internetes platformokon, az lemarad és kimarad. A labirintus bejárásához szükségünk van egy térképre vagy egy gombolyag fonálra, amelyek segítségével az utak követhetők, a kijárat megtalálható. Különbben a labirintus elnyel, falaival és zsákutcáival nyomasztó, átláthatatlan rendszerként telepedik ránk. Orientáció híján a sok-sok szükségtelen információ nem gazdagít, hanem eltelít bennünket. A hálózatok korának labirintusaiban tájékozódási képesség nélkül vagy idegenül bolyongunk vagy rezignálatlan "kizárjuk magunkat" és nem veszünk a rendszerről tudomást.

A hálózatok világában, az adatok és információk özönében a navigálási képesség létfontosságúvá válik. Melyek azok a hálók, kapcsolatok és információk, amelyek megtartanak? Melyek károsítják és veszélyeztetik életet? Melyek azok, amelyek csak időmet és energiámat rabolják? Melyek azok, amelyek fontosak ugyan, de nem sürgősek, és így mindig elmaradva hiányuk egyszer csak végzetessé válik?

Mi alapján rangsorolom az elem kerülő adatokat, feladatokat, kapcsolatokat? Megérzés, kikristályosodott értékrend, mások példái, kapott tanácsok, véletlen?

Isten is kapcsolati rendszerekbe helyezi bele mindnyájunk életét. A teremtett világ, a minket körülvevő kör-

nyezet egyrészt meghatároz bennünket, behatárolja lehetőségeinket és terveinket, másrészt alkotó munkánk elvégzésére, kreatív újításokra, változtatások véghezvitelére és felelőségeink felvállalására sarkall. Emberi kapcsolataink társként, gyermekként, szülőként, barátként, szomszédként, emberként való létezésünk megélésére buzdítanak. Sokszor nehéz e helyállás, ugyanakkor örömeink embertársainkkal való kapcsolataink által sokszorozódnak, terheink így enyhülhetnek. Az önmagunkkal való kapcsolat pedig lehetőséget ad reflexióra, értékelésre, irányaink meghatározására, módosítására.

A pók hálóját általában egy fő tartófónál tartja, amely ha megsérül, odavan az egész háló. Kapcsolati hálónk alapját Istennel való kapcsolatunk adja. A teremtmény Teremtőjével való kapcsolata ez. A minket körülölelő hálózatokban való navigálásnak az Istennel való kapcsolat egy teljesen más perspektívát ad. A Szentlélek irányt mutató és irányt adó jelenléte hol világos és egyértelmű jelekkel, hol kétségek közt átvirrasztott éjszakákban, de elénk adja útjaink. Hogy azokat a linkeket nyissuk meg, amelyek valóban a mieink. Hogy ne gabalyodjunk bele a körénk épített és a magunk által teremtett hálózatos világjainkba. Hogy különbséget tudjunk tenni jó és haszontalan között. "A Lelket ne oltátok ki, a prófétálást ne vessétek meg, de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok." (1Thesszalonika 5:21.)

Dr. Solymár Mónika ev. lelkész (Bécs)

In: Másokért Együtt, az ausztriai magyar evangélikusok lapja.

ELINDULT A KÜLHONI MAGYAR SAJTÓSZOLGÁLAT SZÁMÍTANAK A HATÁRON TÚLI EGYHÁZAKRA

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (MTVA) augusztus 1-ével elindította a Külhoni Magyar Sajtószolgálatot (KMS). A kms.mtva.hu honlapon külhoni magyar társadalmi és politikai szervezetek, egyházak, és nemzetpolitikai szempontból kiemelt intézmények tehetnek közzé híreket, közleményeket. «««

Adományokat a decemberi számban nyújtázunk - köszönettel.

Wittenbergi tükör

A vándort már messziről útba igazítja a karcsú, nyolcvannyolc méteres vár-torony, amely az égbe szökik, és jelzi Wittenberg városát. A várhoz közeledve megpillanthatjuk a híres templomot is, amely az UNESCO világörökség része. A mostani vár elődje már az 1100-as években itt állt. Azóta sokszor átépítették. Az ismert kápolnát több száz évvel később illesztették hozzá. Jeles mesterek keze munkáját őrzi, olyanokét, mint Lucas Cranach Elder, Albrecht Dürer, Jacopo de'Barbari, Tilman Riemenschneider. Az épület mégsem e kiváló művészek alkotásai révén vált elsősorban híressé, hanem egy kapu miatt.

Luther Márton wittenbergi Ágostonrendi szerzetes 1517. október 31-én a vártemplom külső ajtajára szegezte ki kilencvenöt pontját. Célja egy disputa összehívása volt, a kapura kihelyezett dokumentum pedig a kezdeményező szerzetes álláspontját tükrözte. Luther nem egy új felekezetet akart alapítani – bár később ez történt –, hanem a katolicizmust szerette volna megreformálni, elsősorban azzal, hogy a csakugyan minden tekintetben támadható búcsúcédula-árusítást szüntessék meg.

A történelem folyamán, netán hittanórán megismert wittenbergi kaput bizonyára sokan elképzeltük már. De hogy milyen is volt, arról csak korabeli metszetek, festmények tanúskodnak. A ma látható hatalmas, bronzból készült ajtó ugyanis nem az eredeti. Luther születésének 375. évfordulójára emelték 1858. november 10-én. E híres emlékkapu előtt mi, katolikusok inkább kíváncsian, semmint áhítattal állunk meg. Miközben nem feledhetjük, ez a nagy bronzajtó számunkra sokkal inkább tükör, mint kapu. Mementó, amely 1517 óta önvizsgálatra buzdít bennünket, kiváltképp akkor, amikor éppen feddhetetlen katolikusnak érezzük magunkat.

De tekintsünk föl a toronyra is, amelynek falán az "evangélikusok himnuszának" első sora olvasható. Ez az ének, amely egyébként a 46. zsoltár parafrázisa, és amelyet Luther Márton

írt, hazánkban már 1566-ban megjelent, s a XVII. és XVIII. század folyamán a katolikus énekeskönyvekben is szerepelt.

Katolikusként olvasva, énekelve, anynyi viszályos évszázad után a protestáns testvérekkel ebben biztosan egyetértve bátran imádkozhatjuk: "Erős vár a mi Istenünk, jó fegyverünk és pajzsunk. Ha Ő velünk, ki ellenünk? Az Úr a mi oltalmunk."

In: "Új ember" - internet.

Megszentelt élet

A reformáció ünnepe kapcsán az igék megszentelt életfolytatásra hívják fel Isten népét: "Legyetek szentek, mert Én szent vagyok! – így szól az Úr. Térjete meg Hozzám teljes szívvel!" (3Mózes 11:44) A szent élet vége az örök élet, s ez Isten kegyelmi ajándéka. Jézusnak a válással kapcsolatos válasza Isten eredeti, teremtő szándékát fejezi ki: "Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza." (Márk 10:9) Gyermeki lelkülettel, neki tetsző módon élve fogadhatjuk az Isten országát: "Mert nem tisztátalanságra hívott el minket az Isten, hanem megszentelésre." (1Thesszalonika 4:7) A törvény szerinti életfolytatás a szombatévnek, a nyugalom napjának, és a három főünnepnek a megtartását, megszentelését is jelentette a választott nép számára: "Tartsátok meg mindazt, amit mondtam nektek!" (2Mózes 23:13) A reformáció 496. évfordulóján megvalljuk: "Isten a mi oltalmunk és erősségünk, igen bizonyos segítség a nyomorúságban." (Zsoltár 46:2) Kik is a boldogok – örökké? Akik hiszik és megélik a reformáció tanítását: Egyedül Krisztusért, egyedül a hit, a kegyelem, és a Szentírás által van üdvösségünk! "Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben..." (Máté 5:12) Pállal s Lutherrel együtt "azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül". "Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága", és Jézus igazsága teszi azt, aki hisz Őbenne (Róma 3:28.21) "Mert más alapot senki sem vethet a meglévőön kívül, amely a Jézus

Krisztus." (1Korinthus 3:11) Minden-szentek napján Isten igéje két fiatal állít elénk, akik az Ő vezetésének engedelmeskedve törekedtek a szent életre és a szeretetre: Izsák feleségül vette Rebekát, "megszerette őt, és megvigasztalódott anyja halála után" (1Mózes 24:67). A halottak emlékezete is Isten dicsőségét szolgálja, mert Ő az élők Istene! Krisztus mondja: "Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz Enbennem, ha meghal is, él..." (János 11:25) A Sínai-hegyről az Úristen így kiáltott a "szóvivő" Mózesnek: "Papok királysága és szent nép lesztek." (2Mózes 19:6) Kétezer éve közvetítő nélkül hallják a halott élők is az Isten szavát; az élő halottak viszont nem teszik meg azt, amit az Úr parancsolt nekik igéjében. A zsidók jól ismerték törvényeiket; nem lettek külsőleg (!) tisztátalanokká, hogy megehessék a páska-barányt. De az ártatlan Bárányt világi törvények szerint akarták elítéltetni, mert mint mondták: "Nekünk senkit sincs jogunk megölni! (János 18:31b) Tudhatjuk: "A szeretet tehát a törvény betöltése" (Róma 13:10), "mert az egész törvény ebben az egy igében teljesedik be: 'Szeresd felebarátodat, mint magadat'" (Galata 5:14). A Prédikátor könyvének végső tanulsága: "Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége!" (12:13) Mi énekeljük: "Erős vár a mi Istenünk (...) Mienk a menny örökre!" (EÉ 254)

Szerkesztett szöveg.

Garai András - e.é

Címváltozás

Felhívjuk lapunk és az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia címzettjeinek figyelmét, hogy 2014 március végére takarékosági szempontból megszüntetjük postafiók címünket. Levelezés, előfizetés, adomány, AMEK-tagdíj, csere- vagy tiszteletpéldány máris küldhető az alábbi címek bármelyikére:

Erős Vár

1467 Parkhaven Row

Lakewood, Ohio 44107-4505

vagy

Hungarian Conference ELCA

1467 Parkhaven Row

Lakewood, Ohio 44107-4505

Köszönjük figyelmüket.

Gondolatok

Lutherről szól egy történet, melyben találkozik azzal a hölgygel, aki vagy 20 évvel korábban nála takarított. Üdvözli, de látja, hogy a hölgy teljesen depis, így megkérdezi, hogy mi történt vele. Mire ezt a választ kapja: "Jaj, Luther mester, amióta nem találkoztunk, eladtam a lelkem az ördögnek." Sehogyan sem lehet megvigasztalni, kimozdítani depressziójából, mire Luther a rá jellemző vaskossággal ezt mondta: "Na, figyeljen ide, hölgyem! Szóval eladta magát az ördögnek?" "Igen, eladtam." "És most már nem Jézusé?" "Nem vagyok már Jézusé, kész, vége." "De hát valamikor a Jézusé volt." "Hát, hogyan, de boldog is voltam akkor! De most már vége mindennek." "Na ide figyeljen! Engem érdekel ez a tranzakció - így Luther - Mondja, mégis mennyibe került?" "Hogyhogy mennyibe került?" "Mármint mennyit fizetett az ördög önért? Az életét adta önért?" "Szó sincs róla." "Hát ki adta az életét önért?" "Hát Jézus." "Akkor hát kié?" És ekkor engedett fel a depresszió, a szorongás. Mert az lehet, hogy kicsúszott a talaj a lábam alól, lehet hogy nem voltam jobb annál, aki még nem volt hívő, de senki sem adott értem semmit, inkább megpróbáltak kizsigerelni, hasznot húzni belőlem. Azt az árat, amit Jézus fizetett értem a kereszten, senki sem tudja felülmúlni. És akkor maradtam az, aki voltam, Isten szeretett gyermeke, Jézus által megváltott ember. *Internet*

A tiszta forrás: Az öreg minden hajnalban vizet húzott a kútból. Tevékenységét az ablakból szokta figyelni nyár-időben az unokája, aki szívesen töltötte nagyszüleinél a vakációt és szívesen ébredt a kút reggeli zajára. A vödör sebesen szaladt lefelé, majd csobbanás hallatszott a mélyből. Az öreg ekkor elkezdte tekerni a kereket, felhúzni a vizet. A mozdulatai egy idő után hirtelen lelassultak, s ebből tudta a fiú, hogy a vödör pillanatokon belül felbukkan a kút pereménél. Így is történt. Az idős ember egyik kezével lecsen-

desítette a himbálózó vödör mozgását, majd a kút peremére emelte. A vödör megnyugodott, ő pedig leült a kis padra, s keresztet vetve imádkozni kezdett. Reggeli imájában a fiú nem akarta megzavarni, aki ekkor már a tornácon állt pizsamában. Csak amikor felemelkedett, szaladt oda hozzá, mondván: "Jó reggelt, nagypapa, én is kérek a friss vízből!" "Ihatsz belőle - válaszolta csendesen - de tudod, hogy előbb imádkozni szoktunk." A fiú leült, s imádkozni kezdett, pontosan úgy, ahogyan pár perce az öregtől látta. Közben ő a bögrével merített a vízből, odaült a gyerek mellé, s amikor az befejezte az imát, kézbeadta. Miközben ivott, csendesen beszélni kezdett: "Az imádkozás olyan, mint amikor vizet húzunk a kútból. Ha nem merítenék belőle minden nap, a víz megromlana, s a kút lassan meghalna. De ha naponként merítünk, állandóan friss, élő marad a vize. Lelkünk mélyéről minden nap élő szó, megújuló érzés emelkedik felfelé." A fiú szívének mindhárom jölesett: a friss víz, a bölcs szó, és a reggeli ima.

Horváth István Sándor

Mitől van az, hogy az imára úgy tekintünk, mint UTOLSÓ lehetőségre, ahelyett, hogy úgy tekintenénk rá, mint ELSŐ lehetőségre? *Max Lucado*

Most tanultam meg, hogy nem arra kérem Istent, hogy teljesítse azt, amit én elterveztem, hanem hogy segítsen megérteni, mi az értelme annak, amit Ő tesz velem. *Wass Albert*

A világi méltóság aranyfüst és játékpénz, de az emberi méltóság valóság, színarany. Miért játszol hamis pénzért, mikor Isten megtömté zsebedet színarannyal. *Márai Sándor*
Gyűjtötte Tamásy Éva ev. Ielkész (Cleveland)

ÉRTESÍTJÜK az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia tagjait és barátait, hogy az év végére esedékes 36. közgyűlés idejét 2014 májusára halasztottuk A pontos dátumot az ERŐS VÁR 2014 februári számában tesszük közzé. Az AMEK Intéző Bizottsága nevében:

Bernhardt Béla főszerkesztő, elnök.

BABOS SÁNDOR

1923 – 2013

Szomorú szívvel hirdetjük, hogy az Élet és halál Ura elszólította közülünk Babos Sándor testvérünket. 1923-ban született, Mosonmagyaróváron evangélikus családban. Iskoláit Magyarországon végezte el, esztergályos volt a szakmája, fuvarosként is kereste kenyerét. 1943-ban feleségül vette Karner Margit testvérünket, akivel boldogságban és szeretetben élték le életüket 50 éven keresztül. Isten házasságukat három gyermekkel ajándékozta meg, kettő itt élt velük, s otthon egy fiuk; mindegyiknek van családja. Sándor és Margit testvérünk 1956-ban csatlakozott gyülekezetünkhöz és attól kezdve hűségűvel egyházunk lett feleségével együtt. A magyar evangélikusok ügyét szorgalmasan és lelkesen támogatta, képviselte. Pénztáros volt, majd 1973-ban lett felügyelő. 1980 májusában. Babos Sándor elköltözés miatt lemondott felügyelői, majd 1981 végén presbiteri tisztéről is, amit sajnálattal kényszerültünk tudomásul venni. Hosszú éveken át végzett szolgálatáért csak szerényen fejezhettük ki köszönetünket. Az 1982. évi közgyűlésünkön örökös tiszteltbeli presbiternek választottuk meg. Viszont továbbra is visszajárt az istentiszteleti alkalmainkra, a közel másfél óras utat boldogan vállalta. A templom és a gyülekezet mindig is szívügye volt. Az évek során alkalmilag laikus Istentiszteleteket is vezetett. Felesége, Margit halála megrázta, hiszen magánéletben, gyülekezeti munkában több volt ő, mint férje jobb keze. Sándor szerette családját, unokáit. A torontói jéghoki csapatnak volt nagy drukker. Az utóbbi évtizedben betegeskedett, szíve volt gyenge, majd életének utolsó két és fél évét szeretetotthonban töltötte - ott is nagyon hiányzott neki a templom, a gyülekezet. Az Úristen 2013. július 18-án szólította magához. Gyászolják, gyermekei, unokái, dédunokái, és gyülekezete. Isten adjon Sándor bátyánknak örök életet, családjának vigasztalást, útmutatást, reménységet. "Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?" Róma 8:31.

A Torontói Magyar Ág. h. ev. Egyház közleménye

"A keresztyén ember élete boldog haladoklás, keresztségtől mind a sírig. Mert Isten újjá akarja teremteni őt az ítélet napjára." -Luther. «««

Mindnyájan egy csoportba tartozunk

Olyan világban élünk, amelyben feltétlenül fontosak a teljesítmények, az eredmények. Igyekezünk, tülekedünk, tolakodunk, hogy észrevegyenek bennünket és elismerjék tudásunkat, szakképzettségünket, alkotásainkat, munkánkat, hozzáállásunkat hivatalbeli vagy közösségi ügyekhez, s ha lehet, még dicséretet vagy még annál többet is kapjunk. Ez a mi világunk, legalább is bizonyos vonatkozásban, miközben szembesülünk az ebben a világban megtörtént, vagy éppen történő eseményekkel. Nekünk, evangélikusoknak, október elég hangsúlyosan afféle jeles hónap. Ilyenkor emlékezünk, felidézzük a 496 évvel ezelőtti eseményeket, a reformáció 1517. október 31-hez kötődő kezdeteit és azóta is tapasztalható folyamatát. Hálát adunk Istennek, hogy a folyamat él, s hogy zökkenők, kátyus utak ellenére, haladhatunk a mindig remélt szebb jövő, az isteni ígéretbe foglalt örök élet felé

Ebben a kialakuló, alakuló világban kell megtalálnunk mindig újra és újra a magunk helyét, hogy mi módon viszonyuljunk magához Istenhez, Aki mindeneknek a Teremtője, s kapcsolódjunk embertársainkhoz, akik velünk együtt élnek ebben a teremtett világban. Lukács az ő evangéliumi jelentésében nyomatékos hangsúlyt helyez arról tudósítani bennünket, hogy Jézus, a példázatokon keresztül, hogyan látja az embereket, mit vár el tanítványaitól, s általában, mit is jelent az Ő követőinek lenni. Bizonyára meglep bennünket az, hogy Jézus figyelni az embereket. S ez nemcsak az Ő földön töltött idejére vonatkozik, hanem láthatatlan körülvevésben mindig közöttünk van, jelesebben az Igében és a Szentségekben, s figyelmét reánk irányítja, óráról-órára, napról-napra. A keresztyén ember tudatosan mindig Jézus társaságában, jelenvalóságában él. Ez a tudatos élés kerül aztán vizsgálat alá.

A farizeus és vámszedő példázatában fedezzük fel, hogy a vallásos embereket Jézus két csoportba osztja -- érdekesen más példázatokban is --, s mert példázatról van szó, nem ítéletet mond, hanem felkínálja az alkalmat,

hogy mindnyájan a megfelelő csoporthoz tartozunk. A példázat Lukács evangéliuma 18. részéből így szól:

Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, Jézus ezt a példázatot mondta: "Két ember ment fel a templomba imádkozni, az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok Neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Bőjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek. Mondom nektek, ez mnegigazulva ment haza, nem úgy mint amaz. Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik."

Nagyon fontos szemelőtt tartani, hogy a farizeus és a vámszedő egyazon népcsoporthoz és egyazon valláshoz tartozik. Mindketten hisznek az Egyistenben, ahogy a Törvény és a Próféták előírják. A maga módján mindkettő benne él, hogy korszerűbben mondjuk, az egyház közösségében. Merhetjük állítani, hogy bibliás emberek. Csak az a kérdés, ami egyben problémát is jelent, hogy ebből az állapotukból, hogyan élnek meg hitüket a világban, s miként lesznek a Szentisten bizonyágtevői a társadalomban.

Az egyik, s ez a farizeus, annyira el van telve önmagával, s nem is emberek, hanem éppen a hatalmas Isten előtt, hogy nem képes semmiféle igazán lélek- és szívbenéző önvizsgálatra. A kérkedés alapeleme a "nem vagyok olyan", mint mások, s közben figyelmen kívül hagyja azt a lehetőséget, hogy más helyzetben, valaki más mondja róla ugyanezt, hálát adván, hogy nem olyan... De az igazi mulasztás az, hogy nem látja önmagát úgy, ahogy Isten látja és felméri őt. Aki, mint tudjuk, belelát az emberbe a zsigerekig, s pontosan tudja, hogy mi is rejtőzik a szívekben. Erre utalt Pál apostol egyszer, hogy nincsen csak egy is, aki cselekedné a jót. Vagyis, amikor a farizeus azt mondja, hogy nem vagyok olyan, ak-

kor derül ki Isten szemében az, hogy éppen olyan, mint akikhez hasonlítja magát.

Ámosz próféta különösen is közvetíti Isten haragját azokra nézve, akik elbizakodottak és fennhéjázók, s elhanyagolják a tanítványság szolgálatát ennek a világnak a lelki és testi szükségei közepe. S jól tudjuk, az egyház tanításának egyik sarkalatos tétele az, hogy Istennel nem lehet üzletelni, Vele cselekedeteinkkel üdvösséget csereberélni. A farizeus azt hiszi, hogy Istennel szemben nyeregben van és az Úr lesz az ő elkötelezettje. Ő nem láthatja persze, hogy a felsorolt jóság csupán máz, mely egyszerűen lemállik róla, amint megáll rajta az Úr vizsgálódó tekintete. Hiába tárja az ég felé imára emelt kezét, valahogy nem hullik bele a remélt, elvárt, sőt kijárónak tartott jutalom.

Nem így azonban a templom bejárata közelében, hátul a homályban, ahová lehetőleg semmilyen figyelmet sem keltve besurrant a vámszedő, hogy ő is szembesüljön Istennel. Csak gondolkunk egy másik vámszedőre, Zákeusra, aki igyekezett Jézussal találkozni, legalább meglátni messziről, és akivel Jézus meghívta magát vacsorára, s aki Jézusban jutva üdvösséghez, a maga életét szépen elrendezi. Pélázatunk vámszedője is Istennel kíván rendezett viszonyban lenni. Évszázadokon át mindig akadt az egyház történetében olyan kimagasló hívő egyéniség -- párhuzamosan a névtelen ezekkel --, aki pontosan ezt a kérdést kutatta és a maga személyében tapasztalta meg Istennek Jézus Kirsztusban kinyilvánított, ingyenvaló üdvözítő szeretetét. A mi szerény emberünknek az ajkáról nem hangzik el valamiféle lista, hogy ő olyan-e vagy nem, mint más. Pedig biztosan tudhatott volna ő is erre-arra hivatkozni, amíg rá nem jött, hogy Isten előtt nincs mire hivatkoznia.

A gazdag ifjú szomorúan megy el Jézustól, mert hiába hivatkozott érdemeire, azok mitsem számítottak. A tékozló fiú éppen azért kerül be az atya megbocsátó szeretetének a körébe, mert nem volt már mire hivatkoznia, hogy miért is tartozhatnék oda. A váms- [✓]

szedő tehát érzi mélyen szívében, lelkében, hogy nem ő rendezi a viszonyt Istennel, hanem Isten kész rendezni a viszonyt vele. Ezért a kegyelemért könyörög. Ezért a kegyelemért esedezünk mi is, a Jézus keresztalála által történt kiengesztelődés kegyelméért. Hogy a mi mennyei Atryánk készséggel karol fel minden embert, aki áhítozik a bűnbocsánat kegyelmére, s azt az embert újjáteremti.

Valahogy így lesz szép valósággá Jézusnak a felmagasztaltatást jelző ígérete. Arról van szó, hogy Jézus figyel, betekint a szívek és lelkek mélyére, s abból, amit ott lát, két csoportra osztja azokat főképpen, akik magukat követőinek, keresztyéneknek mondják. És tulajdonképpen mindnyájan mégis csak egy csoportban vagyunk, hol a farizeus, hol a vámszedő kerekedik fel bennünk. Jézus felkínálja a "farizeus" kötődéstől való szabadulást, hogy részesítsen bennünket, mindnyájunkat, a "vámszedő" által igényelt kegyelemben, ahogy ebből a kegyelemből éljünk, dolgozzunk, és evvel a kegyellemmel kopogjunk egykor az Ő mennyei országába kapuján, s menjünk át ebből az életből az örök életre. *bb*

27. Zsoltár 1-7, 12-14

Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem félek a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom. Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában. Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kösziklára helyez engem. Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az Úr sátrában, és éneket zengek az Úrnak. Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg! [...] Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek. De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén. Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen volt kezdetben, most, és mindörökkön örökké. Ámen.

Döbbenetes statisztikai adatok

Ami a népesedési helyzetet illeti, a magyar társadalom a huszonnegyedik órában vagy már azon is túl van, vagyis a népességfogyás tendenciája visszafordíthatatlan. Ez a drámai helyzetkép rajzolódott ki a "Családbarát-e a magyar társadalom?" című, a szeptemberben tartott budapesti demográfiai konferencia előadásából. A 2001-es és a 2011-es népszámlálás között a magyar népesség 260,687 fővel csökkent. Hazánk népessége 1981-ben volt a csúcson (10 millió 700 ezer), azóta folyamatosan fogy. Jelenleg az 1959-es szinten áll (9 millió 937 ezer). Folytatódik a társadalom elöregedése. 250 ezerrel csökkent a gyermekkorúak száma, és ugyanennyivel több lett az időskorú. Csökkent a 15–40, szülőkorban lévő nők száma, akik ráadásul kevesebb gyermeket hoznak a világra. A hagyományos család visszaszorul, a 30 év alatti nők 88%-a hajadon, a 30 év alatti férfiak 95%, a 30–39 évesek közel fele nőtlen. A házások aránya tíz év alatt 52.3%-ról 44.4%-ra csökkent. 100 házias nő 179 gyereket szült, ami kevés a társadalom reprodukciójához, de mégis több annál a 120-nál, ahány gyerek az élettársi kapcsolatokból születik. A hajadon nők és nőtlen férfiak aránya 27.2%-ról 32.6%-ra nőtt. Az egyedülállók száma meredeken emelkedett, jelenleg 1 millió 337 ezer. Arányuk a sok válás miatt is nő: a házasságok csaknem fele, az élettársi kapcsolatok 70%a válással végződik. A négyfős családok (két szülő, két gyerek – ami "minimumprogram" is lehetne) az összes családoknak csak 12.7%-át teszik ki, három vagy több gyermek csak a családok 8%-ában van. Növekedett a csonka családok – egy szülő, egy gyerek – száma (537 ezer). A felsőfokú végzettségűek között már a több a nő, mint a férfi, ami egyrészt örömteli dolog, másrészt viszont a tanulási idő kitolódása is hátráltatja a gyermekvállalást. Teret nyer a szélsőséges individualizmus, a társadalom atomizálódik, értékvesztés következik be. Mindez rendszerré áll össze, és a rendszert csak rendszerszerűen lehet megváltoztatni. A népszámlálásból egy "lógó fejű eloldalgó társadalom" képe bontakozik ki. [...] Aki az ideológiai csatát elveszti, az mindent elveszít. A vallási értékek háttérbe szorulása érzékelhető visszaesést hoz a népesség alakulásában. Természeti dolog, hogy gyermek születik, és van család. Ha az az ideológia kerül előtérbe, hogy erre nincs szükség, a gyakorlat is ehhez fog igazodni. *internet*

◆ A 4 millió lelkes Amerikai Evangélikus Egyház (Evangelical Lutheran Church in America) augusztusi országos közgyűlésén Elizabeth A. Eaton-t, az Északkelet Ohio Egyházkerület püspökét választották meg elnök-püspökké. Személyében ő az egyház negyedik, az első női elnök-püspöke, Az ötfordulós választás első fordulójában az ELCA bármelyik lelkésze jelölhető. A következő három forduló "selejtezőnek" számít, s így maradt két jelölt az 5. fordulóra. Ebben a fordulóban 889 volt a szavazatok száma, megválasztáshoz 445 szavazat volt szükséges. Eaton 600., Mark Hansen, a hivatalban lévő elnök-püspök 287 szavazatot kapott. (A szavazatok megoszlása szerint nem szükségszerű, hogy mindig ötfordulós legyen a püspökválasztás.)

◆ Novembertől a német szülők meghatározatlan neműként is anyakönyveztetik újszülött gyermeküket. Ez az első ilyen törvény Európában. 2013. november 1-jétől a német születési anyakönyvi kivonatokban a férfi és nő megjelölés mellett a "meghatározatlan" kategória is életbe lép, így aki később mindkét nem jellemzőit érvényesnek érzi magára, eldöntheti, milyen neműként szeretne élni. Az új törvény azt is lehetővé teszi, hogy valaki akár egész életében ne azonosuljon a férfi vagy a női nemmel. A változtatás csak a születési dokumentumokat érinti, a személyi okmányokban egyelőre csak férfi és nő kategória szerepel. "Harmadik nem" már Nepálban, Indiában, Ausztráliában, és Új-Zélandon létezik hivatalosan. Az Európai Unióban Finnország tett jelentős lépéseket a nemi kategóriák kitágítása terén, ám konkrét törvényi változás egyelőre nincs kilátásban. «

AZ EGYHÁZ HÍREI OTTHONRÓL

• Az Evangélikus Hittudományi Egyetem két docense, dr. Béres Tamás és dr. Korányi András 2013. október 8-án a Szépművészeti Múzeumban ünnepélyes keretek között vehette át egyetemi tanári kinevezését. A dokumentumot Áder János köztársasági elnök megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere adta át. Mellettük dr. Kamp Salamon, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos egyházzenei igazgatója, a Pécsi Tudományegyetem docense is egyetemi tanári kinevezést kapott.

• Az Északi Ev. Egyházkerületben Liszka Viktort dr. Fabiny Tamás püspök, a Nyugati Ev. Egyházkerületben Szemerei János püspök Pongráczné Győri Boglárkát szentelte lelkésszé.

• Kolozsvárott, Nagyszénáson, Mihályiban felújított templomát vette ünnepélyesen használatba az ev. gyülekezet. Irsán az ev. gyülekezet alakulásának 300., Vecsésén a 90., Angyalföldön a templomépítés 75., Nyíregyházán az "Emmaus" Ev. Szeretetotthon fenntartásának 20. évfordulóját ünnepelték. Az Alberti Evangélikus Általános Iskola 20, a Bp.-Deáktéri Kisdeák Evangélikus Óvoda 15 éves.

• Nagybörzsönyben Szabó Bertalan, Harkán Mesteházy Balázs, Bócsa-Tázlárón László Gergely Lajos, Kelenföldön Gáncs Tamás az ev. gyülekezet új lelkésze. Budavárban Bencéné Szabó Márta, Nagykanizsán Makoviczky Gyula az új másodlelkész.

• D. dr. Nagy Gyula nyugalmazott evangélikus püspök 2013. szeptember 22-én ünnepelte 95. születésnapját. Ebből az alkalomból felkereste őt két utóda: D. Szezik Imre, az Északi Evangélikus Egyházkerület nyugalmazott, illetve dr. Fabiny Tamás, a kerület jelenlegi püspöke, valamint Benczúr László tiszteletbeli egyházkerületi felügyelő. A testvéri beszélgetés keretében a vendégek együtt imádkoztak az ünnepelttel, majd átadták neki az egyházkerület ajándékát.

• Jelentősen nőtt azoknak a száma, akik az evangélikus egyháznak ajánlották fel adójuk egy százalékát: 265,430,329 millió forintot ajánlott fel 61,620 személy. Az előző évhez képest a felajánlott összeg 10.92 százalékkal nőtt,

a felajánlók száma 13.05 százalékkal. Az egyház elnöksége és püspöki tanácsa nyílt levélben mondott köszönetet a felajánlónak.

• Szeptember 27-29. között az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumban tartották az evangélikus gimnáziumok országos találkozóját (EGOT). Az első napon – Gáncs Péter elnök-püspök megnyitja után – alternatív programokon vettek részt a diákok, majd gospel koncert volt. A második napon alkotócsoportok dolgoztak. A harmadik napon pedig záró Istentisztelettel ért véget a találkozó.

• A Déli Ev. Egyházkerületben a békéscsabai nagytemplomban tartott Istentisztelet kapcsán köszöntötték Gáncs Péter püspököt egyházkerületi szolgálata tízéves évfordulóján.

• Pápán a Gyurácz Ferenc Evangélikus Iskola az új tanévet új épületben kezdhette meg. Az épületavatási ünnepélyen Szemerei János, az Északi Ev. Egyházkerület püspöke hirdette az igét és mondott áldást.

• A békéscsabai evangélikus tanintézmény – a Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, Művészeti Szakiskola, Általános Iskola, Óvoda, Alapvető Művészetoktatási Iskola, és Kollégium – tanévnyitása kapcsán felvette az iskolaalapító, 19. században élt Szeberényi Gusztáv Adolf püspök nevét; elindult az óvoda, és felszentelték azt a felújított épületet, amely az óvodának és az alsós évfolyamoknak ad otthont.

• A Szehló Gábor Evangélikus Köznevelődési Intézmény Fecskefészek Óvodája 260 milliós beruházással és az Európai Unió 200 milliós támogatásával emelt új épületét áldotta meg Gáncs Péter püspök és adta át a kulcsot az épülethez.

• Másodízben tartották meg, ezalkalommal Pilisen, a pestvidéki szlovák evangélikus gyülekezetek találkozóját.

• Átadták az ország első önkormányzati fenntartású ökumenikus óvodáját a főváros II. kerületében, a Völgy utcában. A 300 személyes óvoda a katolikus, a református, és az evangélikus egyház felügyeletével működik.

• Báró Eötvös József vallás- és közok-

tatásügyi miniszter (1833. szeptember 3 – 1871. február 2) a haza üdvét, szellemi haladását munkálta. Azon nagy emberek sorába tartozik, akik nemcsak az európai művelt nemzetek közé emelték Magyarországot, de hírt, dicsőséget szereztek a magyar névnek. Születésének kétszázadik évfordulóján rá emlékezve ma is intő lehet tanácsa mindannyiunk számára: "Az élet viharaival szemben olyan légy mint a madár, amely ha a fát kivágták alóla, nem a mélybe zuhan, hanem a magasba száll".

• Augusztus elején Sepsiszentgyörgyön tartották meg az első romániai és magyarországi Köz-ép-Pont nevű magyar evangélikus ifjúsági találkozót. Ezen a nagyszabású rendezvényen mintegy háromszázötven, zömében középiskolás és egyetemista fiatal vett részt.

• Órisziget (Siget in der Wart) az ausztriai Burgenland tartomány egyetlen magyar evangélikus gyülekezte. A község Árpád-kori magyar határőr település volt. Lakói a reformációt követően az evangélikus egyházhoz csatlakoztak. A gyülekezetet 1875-ben alapították. Óriszigetet napjainkban háromszázal lakják, nagyrészt – az ötven katolikus leszámítva – evangélikusok. A gyülekezet lelkésze 1992-től Mesmer Ottó.

Emlékezünk! Emlékezzünk!

az 1848/49. évi szabadságharcra
165. évfordulóján

“1849. október 6”-ra
164. évfordulóján

az 1956-os szabadságharcra
57. évfordulóján

**a reformációra
496. évfordulóján**

Emlékezzünk ősökre,
a hit és kard hőseire,
gyászokra és diadalmakra is.
A hazáért való küzdelmekért,
hítvédők kiállásáért,
életek áldozatáért
legyen Istené az áldás,
legyen mienk az áldott emlékezés
és az emlékezésben
a jövőért való reménység!

GYÜLEKEZETI HÍREK

Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia
Elnök: Bernhardt Béla főesperes
1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107
Tel.: (216) 221-3178
E-mail: AMEvKo@sbcglobal.net

CLEVELAND — ELSŐ

Beszolgáló lelkész: Tamásy Zoltán.

Templom és lelkési hivatal: 2830 Martin Luther King Blvd. (44104). Istentiszteletek a páratlan vasárnapokon de. 10:00 órakor, angol-magyar. Mihályi Ernő gondnok telefonszáma 561-7316. A lelkész telefonszáma: 216-961-6895.

TORONTO

Lelkész: Tamásy Éva

Beszolgáló lelkész: Tamásy Zoltán

Templom: 116 Bond Street. Lelkési hivatal: 3245 West 98th Street, Cleveland, OH 44102-4601, USA; tel. (216) 961-6895. Felügyelő: Dr. Mekis Éva, 34 Langbourne Pl., North York, ON M3B 1A9 (minden posta ideküldendő); tel. (416) 441-9300. Istentisztelet, július-augusztus kivételével, a hó 2. és 4. vasárnapján du. 4-kor.

Szeretettel hirdetjük, hogy az őszi hónapokban dr. Jenei László hűséges egyháztagunk evangelizációs alkalmat készül tartani. Igyekszünk ezt az alkalmat is hirdetni, amint végleges lesz az időpont. Továbbá Simándi Ágnes költő, teológus, irodalmi estet tervez gyülekezetünkben. Köszönjük hittestvéreink szeretetét, hogy előadásukkal hitünket akarják erősíteni a Lélek által. ■ Lelkipásztori szeretettel,

CLEVELAND — NYUGAT

Lelkész: Tamásy Éva

Templom: West 98th St. és Denison Ave. Lelkési hivatal: 3245 West 98th Street (44102). Tel.: (216) 961-6895. Istentisztelet minden vasárnap 11:00-kor magyarul, a hónap első vasárnapján déli 12:15-kor angolul. Úrvacsoraosztás a hó első vasárnapján és ünnepnapokon.

Október 20-án délután 2 órakor az Egyesült Magyar Egyletek szervezésében az 1956-os szabadságharc 57. évfordulóját ünnepeljük egyházközpontunknál, utána szerény vacsorával kedveskedünk. ■ Október 27-én szenteljük fel az új ablakokat. Isten kegyelméből a nyár folyamán sikerült a magyar iskola valamint az óvodai nagytermeink ablakait is kicserélni, nagyon rossz állapotban voltak már. Sőt a templomunkban is ki lett cserélve az összes ablak, hiszen a vandalizmus áldozatai, valamint igen régiek voltak már, sajnos nem tudtuk megjavítani a festett ablakokat. Viszont nagy szeretettel közlöm a testvérekkel, hogy Leitgeb Edina és Sándor egyháztagjaink csodálatos szép alkotásaikkal gazdagították templomunkat, megfestették a templomi ablakokat mindannyiunk öröme és megelégedésére. Az Istentisztelet után szeretetvendégséget tartunk finom ebéddel. ■ November 10-én tartjuk a bazarunkat, finom disznótoros ebéddel. ■ November 23-án irodalmi est lesz dr. Gyékényesi György költőről, este 5 órai kezdéssel, majd vacsora lesz. ■ Keresztelők voltak templomunkban július 28-án az Istentisztelet keretében. Két felnőtt fiatal Némethné Varga Viktóriát és Varga Sándort arra vezetett a Lélek, hogy tudatosan legyenek Isten gyermekei. Majd Sándor kislányát is megkereszteltük, aki a keresztségben felvette a Leah, Bella nevet. Neveden szólítottalak, enyém

Mindennapi kenyér

Útmutató a Biblia olvasásához

2013 NOVEMBER

1. Mindenszentek emlékezete

1Korinthus 16:31 – Máté 5:1-12

2. Ézsaiás 1:18-27 – Lukács 14:7-35

PÜNKÖSD U. 24. VASÁRNAP

Heti ige: 1Timóteus 6:15-16

3. Ézsaiás 1:10-18 – Lukács 19:1-10

4. 1Péter 2:11-17 – Lukács 15:1-10

5. Habakuk 2:9-20 – Lukács 15:11-32

6. Ézsaiás 7:1-9 – Lukács 16:1-9

7. 1Korinth. 3:16-23 – Lukács 16:10-13

8. 33. Zsoltár – Lukács 16:14-18

9. 2Péter 3:13-18 – Lukács 16:19-31

PÜNKÖSD U. 25. VASÁRNAP

Heti ige: 1Korinthus 6:3

10. 148. Zsoltár – Lukács 20:27-38

11. Márk 4:1-3 – Lukács 17:1-10

12. Márk 13:9-20 – Lukács 17:11-19

13. Zsidók 13:1-9 – Lukács 17:20-37

14. 1János 3:18-29 – Lukács 18:1-8

15. Máté 26:36-41 – Lukács 18:9-17

16. Márk 13:30-37 – Lukács 18:18-30

PÜNKÖSD U. 26. VASÁRNAP

Heti ige: 2Korinthus 5:10

17. Ézsaiás 65:17-25 – Lukács 21:5-19

18. Máté 7:21-29 – 1Thessza. 1:1-10

19. Zsidók 10:26-31 – 1Thessz. 2:1-12

20. 98. Zsoltár – 1Thesszalonika 2:13-20

vagy; Ő fog hordozni, és védeni benneteket. Azért is örülhetünk, mert gyülekezetünk tagjai lettek. Isten szeretete legyen az egész családdal.

■ Szeretettel hordjuk imádságainkban beteg testvéreinket: v. Kemes Lászlót, és azokat is, akik gyengék: Yolanda Joniak, Juhász Edna. Isten gyógyító szeretete legyen velük. ■ Gyülekezetünk közösségében ünnepelte 99. születésnapját Tomaszek László testvérünk. Isten éltesse őt, legyen továbbra is áldott az élete, hogy megtapasztalja minden értékes, amit eddig átélt. Szeretettel imádkoztunk Csépes Elza testvérünkért, aki 90. születésnapját ünnepelte. *Tudjuk, hogy minden javára van azoknak, akik az Isten szeretik.* ■ Szeretettel hívjuk testvéreinket minden vasárnap 11 órakor tartandó Istentiszteleteinkre. Angol nyelvű Istentiszteletünk a hónap első vasárnapján 12:15-kor kezdődik. Gyermeckóra, vasárnapi iskola havonta két alkalommal, Simon Judit testvérünk vezetésével. Magyar iskolánk és óvodánk szeretettel várja gyermekeinket. Játsszóház minden hónap első szombatján délelőtt 10 órakor. ■ Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Éva, ev. lelkész.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, Istenünk! Te úgy szeretted a világot, hogy nemcsak odaadtad értünk egy szülött Fiadat, hanem meg is újítod a világot Általa. Kérünk, újíts meg minket is a Te Szentlelkeddel, hogy győzelmesen harcoljunk a hit harcát és elérjük hitünk célját, az örök üdvösséget. Ámen. <<<<

21. Malakiás 4:1-6 – 1Thessz. 3:1-13
22. Máté 26:59-66 – 1Thessz. 4:1-12
23. Jelenések 20:11-15 – 1Thessz. 4:13-18

AZ EGYHÁZI ÉV UTOLSÓ

VASÁRNAPJA

Heti ige: Lukács 12:35

24. Kolossé 1:11-20 – Lukács 23:33-45
25. 5Mózes 34:1-8 – 1Thessz. 5:1-17
26. 1Péter 1:13-21 – 1Thessz. 5:12-28
27. 1Korinthus 3:19-15 – 2Thessz. 1:1-12
28. Kolossé 4:2-6 – 2Thessz. 2:1-12
29. Máté 27:50-54 – 2Thessz. 2:13-3:18
30. **András apostol emléknapja**
Róma 10:18 – János 1:35-43

2013 DECEMBER

AZ EGYHÁZI ÉV KEZDETE

ÁDVENT 1. VASÁRNAPJA

Heti ige: Zakariás 9:9

1. Róma 13:11-14 – Máté 24:36-44
2. 1Péter 1:8-13 – Zakariás 1:1-6
3. Zsidók 10:32-39 – Zakariás 1:7-17
4. Kolossé 1:9-14 – Zakariás 2:1-9
5. 127. Zsoltár – Zakariás 2:10-17
6. Máté 27:27-30 – Zakariás 3:1-10
7. Máté 23:37-39 – Zakariás 4:1-14

ÁDVENT 2. VASÁRNAPJA

Heti ige: Lukács 21:28

8. Róma 13:4-13 – Máté 3:1-12
9. Zsidók 6:9-12 – Zakariás 5:1-11
10. Jelenések 2:12-17 – Zakariás 6:1-8
11. Jelenések 2:1-7 – Zakariás 6:9-15
12. 2Korinthus 5:1-10 – Zakariás 7:1-14
13. Lukács 22:66-71 – Zak. 8:1-3, 14-23
14. 1Thessz. 4:13-18 – Zakariás 9:9-12

ÁDVENT 3. VASÁRNAPJA

Heti ige: Ézsaiás 40:3,10

15. **Jakab 5:7-10 – Máté 11:2-11**
16. Máté 3:1-6 – Zakariás 11:4-17
17. Lukács 1:26-38 – Zakariás 12:9-13:1
18. 146. Zsoltár – Zakariás 14:1-11
19. 2Korinth. 1:18-22 – Malakiás 1:1-14
20. Jelenések 5:1-5 – Malakiás 2:17-3:5
21. **Tamás apostol emléknapja**
Efezus 1:3-6 – János 20:23-31

ÁDVENT 4. VASÁRNAPJA

Heti ige: Filippi 4:4-5

22. Róma 1:1-7 – Máté 1:18-25
23. Róma 15:8-23 – Malakiás 3:6-24
24. **KARÁCSONYEST**
Titusz 2:11-14 – Lukács 2:1-14
25. **KARÁCSONY ÜNNEPE**
Titusz 3:4-7 – Lukács 2:15-20
26. **KARÁCSONY 2. ÜNNEPE**
Jelenések 7:9-15 – János 1:1-14
27. **János apostol emléknapja**

1János 1:1-2:2 – János 21:20-25

28. Máté 2:13.18 – János 1:35-43

KARÁCSONY U. 1. VASÁRNAP

Heti ige: János 1:14

29. Zsidók 2:10-18 – Máté 2:13-23

30. Zsidók 1:5-14 – János 1:43-51

31. **Év utolsó napja (Szilveszter)**

90. Zsoltár – Róma 8:31-39